

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 169.

Göteborg den 7 mars 1963.

Käraste min lillasyster!

Jag gissar att du någon eller ett par dar efter det du skrev brev nr 165 fick mitt nr 168. I så fall vet du nu varför du fått vänta så länge på brev ätte mej. I går kom ditt brev nr 165 alltså. Ett hjärtligt tack ska du ha.

Då ska jag väl först tala om för dej hur illa frisk jag är. Blodtryck 170 - HB 90 % - sänka 7. Så sa doktor Wirseen att om jag ändå kände mej osäker, så kunde jag ju gå och röntga lungorna. Jag gjorde det och dom var prima. När jag fick beskedet av honom sa jag att efter detta röntgar jag nog inte lungorna mer, för har dom hållit i 40-50 år, så måtte det stå sej livet ut. Om man tycker att man ibland är onödigt trött, så är det väl inte så konstigt, då man närmar sej de 75 åren. 74 är ju inte så långt från 75?

Visst får Oscar pension. Den saken är klar. Och jag hoppas att dom skickar den hit. Vad gäller de tidskrifter du nämner så undrar jag om dom adresserats till Riksföreningen eller gått direkt till er? Det borde jag fått veta!!! Jag ska ordna det så gott jag förstår.

Så till det som du tror att jag tycker är besvärligt. Kanske är det inte så lätt för att känna mej säker på att jag gör det bästa av sorteringen av slides, så tror jag att jag ska be Eva och Roy komma hit någon dag när dom har tid. Därefter var det ju så att jag skulle skaffa "avgudar" i form av strumpor. Det ska ske. Jag gissar att dom Oscar har är dom som jag köpte hos Jönssons. Så det ska vi nog också greja. Jämte skinn- & befri anjovis. Men vad för sort? Ja, du får ta vad du får när jag inte får ordentligt besked!!!

Då det gäller förfrusna tår å sånt så vet du väl att man inte numera gnider dessa med snö? Det är helt förkastligt. En doktor har sagt det i TV, tror jag det var. Man ska bara ta in människan i normal rumsvärme och så skall hans hustru gnida tån med sin varma hand. Sa doktorn!!!

Det var trevligt att ni skickat Isa en så fin bok.

För en stund sen ringde Aina. Hon kunde inte komma fram till Olle, varför jag förmedlade ärendet. Hon sa att hon höll på att skriva till dej, hon också. Den 28 januari hade visst brevet påbörjats.

Så har ännu en av dina släktingar lämnat denna tillvaro. Det är "Mia i Majera" På Maria-dagen hade hennes Ester bjudit henne och Anna på middag. Fram på kvällen blev Mia dålig. Hon har haft kärlekskramp, vilket jag inte vetat om. Det bar iväg i ambulans till Sahlgrenska vid halvsjutiden och kl 8 var hon inte mer. På lördag den 9 ds skall hon jordfästas i Karl Johans Kyrka. Dom har familjegrav på Mariebergs Kyrkogård, en liten begravningsplats i Majorna. Någon gång på försommaren var jag hos Mia i hennes nya pensionärslägenhet, vilken hon väntat på i 9 år och fick den i våras. Hon hade fördelaktigt fått överta möbler efter dom som bott där förut och som skulle flytta från stan. Hon hade ett alldeles förtjusande hem, helt modernat. Mia hade varit inne på sjukhuset 3+4 veckor i dec., vilket jag inte vetat något om. Nu är det bara Anna och Einar kvar av den familjen. Mia, som varit relativt frisk tills nu, dör. Men Einars Gerda som varit sjuk i 40 år och mycket allvarligt sjuk, hon lever på sparlåga, kan man säga.

Den 28/2 kom kr. 100:- från B-M, som vanligt. Men här ska du få höra på skoj! Sparbankerna i Sverige ska försöka stimulera sparandet och särskilt lönsparandet. Och den som sätter i kr. 50:- pr månad eller 150:- pr kvartal får vara med om ett lotteri, som dom anordnar. Man kan vinna Tjugofemtusen kronor! Vad säger du om det? Det lär finnas 2 st. sådana vinster och en del andra. Men alla Sverges Banker har slagit sej ihop om detta lotteri. Så det är ju inte alldeles säkert att du vinner de 25000:-! Man kan skaffa en sprabanksbok särskilt för detta. Men man kan också använda någon av dom man har. Men villkoret är att man måste se till att inestående belopp ökar med minst 500:- pr år. Jag tog alltså din gröna bok - den med det största beloppet - och satte in dessa 100:- kr. på den. För den behöver ni ju inte använda förr än ni reser hem och inte ens då om nu Oscar får en sån massa pengar, som jag får placera i den andra boken. Man kan inte sätta in beloppet på en gång. Det skall nämligen ge sken av sparande. Jag gjorde likadant med Davids och flickornas böcker. Jag tycker att det hela verkar rätt barnsligt. Men då det ingenting kostar, så kan man ju vara med. Inte sant?

Som jag nämnde i förra brevet var jag på Björkåsen i lördags och söndags. Och det var på allt sätt trevligt. Dom har där några gamla damer, som liksom slagit sej ner där för livet. Då vi på söndagen hade ledigt någon timma gick dom andra ut på promenad. Men jag vågade inte gå ut och halka i snön. Jag hade gett akt på en förtjusande gammal dam, som satt i en fåtölj i ett hörn av sällskapsrummet där vi höll till. Hon hade inte lätt för att flytta sej. Vi blev ensamma. Och jag satte mej bredvid henne och frågade vad hon hette. Berndtsson var hennes namn, vilket inte sa mej så mycket. Men så da hon något om att hon trodde att fröken Collén var släkt med Tumstocksfabriken i Hultafors..Nej, sa jag, dom heter Kollén. Men hur vet fru B. mitt namn. Jo då, hon hörde det när jag vid ankomsten presenterade mej. 86 år och uppfatta sånt! Sen visste hon ju precis vad vår familj var för en. Och sen kom det fram att hon var syster till Sara Borgvall. Du minns kanske inte dom B:s. Dom var bästa vänner med Ahlboms och C. J. Johanssons och andra i dom årgångarna. B:s tillhörde Ista församlingen Och du förstår att då hade vi gemensamma bekanta genom generationer bakåt. Hon hade gått i Nathan Perssons söndagsskolklass på Arbetareföreningen, där dom

I marginalen: Arnold Bernsten har avlidit enligt HF den 4/3. Vet inte om jag skrivit om att han hade en tumör på hjärnan, som jag antar att han opererats för. Sörjes närmast av 4 gifta döttrar. Alltså inte gift!!!

I tisdags ringde jag Elisabet Axelson. Hon var ju pigg som det värsta. Hade tvättat och strukit och var glad. Tack vare en hoemopat i kvinnogestalt!!!

höll till innan Tabernaklet var byggt. Hon talade om 1884. Men hon hamnade inte i Tabernaklet. Jag har, sa hon, ett litet kort från söndagsskolan den tiden. Just nu kommer jag inte ihåg vad det står för ett minnesord på det. Men Nathan Perssons har skrivit sitt namn på kortet. Hon verkade så god och fin denna lilla människa, så där genomlyst god. Och just i dagarna hade hon gjort upp med husmor att hon skulle få stanna där för livet.

I söndags döpte vi 2 i kyrkan. Den ena var en fru på 46 år. Hon hade gått i söndagsskolan och junior hos oss. Sedan har hon inte haft några andliga intressen. 30 år har gått så. Men nu hade Herren mött denna förtjusande människa. Hon var glad och frimodig trots det att hon är ensam både i sin familj och i vänkretsen. Men hennes man går med till kyrkan ibland åtminstone. Med "ensam" menar jag som kristen. Denna Mona Carlsson var en av Ruths juniorflickor och jag tror att hon också gick i hennes söndagsskolklass. Hennes gärningar följa! Den andra dopkandidaten var vår vakmästarefamilj Spångbergs dotter. Föräldrarna var ju överlyckliga. Det var för dom en överraskning att hon just då skulle komma. Åkesson tackar ofta Gud för vad han gör ibland oss. Så gör Gud.
De tusende hälsningar till er båda ätte
Ruth